Zaak 358/85

Franse Republiek
tegen
Europees Parlement

„Interventie"

Samenvatting

Procedure — Interventie — Beroep gericht tegen handeling van instelling — Interventie door lid van instelling die als verweerster optreedt — Niet-ontvankelijkheid
('s Hofs Statuut-EGKS, artikel 34, eerste alinea)

Wanneer een beroep is gericht tegen een handeling van een instelling, staat het volgens het bij de Verdragen ingevoerde stelsel van beroepswegen aan de betrokken instelling de geldigheid van de handeling voor het Hof te verdedigen, alsook te beslissen over de maatregelen tot behoud van haar belangen ter zake. Het zou in strijd met dit systeem zijn om het bestaan te erkennen van een recht tot interventie van personen die uitsluitend optreden als leden van de betrokken instelling.

BESCHIKKING VAN HET HOF
3 juli 1986 *

In zaak 358/85,

Franse Republiek, vertegenwoordigd door R. Dumas, minister van Buitenlandse betrekkingen, als gemachtigde van de Franse regering, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, 9, boulevard Prince Henri,

verzoekster,

* Procestaal: Frans.

tegen

Europees Parlement, vertegenwoordigd door F. Pasetti-Bombardella, juridisch adviseur bij het Europees Parlement, bijgestaan door C. Pennera, hoofdadministrateur, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het secretariaat van het Europees Parlement, Kirchberg,

verweerder,

betreffende een beroep krachtens artikel 38 EGKS-Verdrag, subsidiair krachtens de artikelen 173, eerste alinea, EEG-Verdrag en 146, eerste alinea, EGA-Verdrag, strekkende tot nietigverklaring van de resolutie van het Europees Parlement van 24 oktober 1985 inzake de voor het houden van vergaderingen te Brussel noodzakelijke infrastructuur,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann en R. Joliet, kamerpresidenten, G. Bosco, O. Due, C. Kakouris, T. F. O'Higgins, F. Schockweiler en J. C. Moitinho de Almeida, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini
griffier: P. Heim

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

BESCHIKKING

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 2 april 1986, hebben T. von der Vring, R. Chanterie, A. Bonaccini, P. N. Price en G. M. de Vries, leden van het Europees Parlement, vertegenwoordigd door A. Tyrell, Queen's Council of Gray's Inn, geïnstrueerd door P. Price, solicitor bij het High Court of England and Wales, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Stanbrook en Hooper, 7, Val-Sainte-Croix, verzocht in de onderhavige zaak te mogen interveniëren aan de zijde van verweerder.

2 Het verzoek tot interventie, dat is gebaseerd op artikel 34, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EGKS, is gedaan overeenkomstig artikel 93, paragrafen 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering.

3 Het verzoek tot interventie is aan de partijen in de hoofdzaak betekend overeenkomstig artikel 93, paragraaf 3, van het Reglement voor de procesvoering.

4 Bij memorie, neergelegd ter griffie van het Hof op 23 mei 1986, heeft de Franse regering het Hof verzocht dit verzoek te verwerpen. Het Parlement heeft binnen de daartoe gestelde termijn geen opmerkingen over het verzoek ingediend.

5 De verzoekers tot interventie betogen, dat zij zowel als auteurs van het ontwerp van bedoelde resolutie — te zamen met 30 andere leden van het Parlement — als in hun hoedanigheid van gekozen leden van het Europees Parlement een gemeenschappelijk, rechtstreeks en specifiek belang hebben bij de oplossing van het geschil. Zij wijzen erop, dat het doel van hun voorstel is, hun arbeidsvoorwaarden en die van het Parlement te verbeteren. Onder verwijzing naar de twee arresten van het Hof van 10 februari 1983 (zaak 230/81, Luxemburg/Europees Parlement, Jurispr. 1983, blz. 255) en 10 april 1984 (zaak 108/83, Luxemburg/Europees Parlement, Jurispr. 1984, blz. 1945) constateren de vijf verzoekers, dat het Parlement in die zaken niet is ingegaan op een aantal fundamentele vragen, die zonder een interventie hunnerzijds thans wellicht evenmin zouden worden aangesneden, zodat de uitkomst van de onderhavige zaak hun situatie zou kunnen verergeren.

6 De Franse regering betoogt in het bijzonder, dat de leden van het Parlement geen rechtstreeks en specifiek belang hebben bij interventie in de zaak. Zij meent, dat het door verzoekers aangevoerde belang, voor zover het al bestaat en gegrond is, uitsluitend het belang van het Parlement zelf kan zijn.

7 Volgens artikel 34, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EGKS beschikken over het recht tot interventie alle personen „die kunnen bewijzen, dat zij belang hebben bij de oplossing van een geschil dat aan het Hof is voorgelegd".

8 Het bestaan van dit belang moet worden beoordeeld in verband met het doel van het beroep, zijnde in casu de nietigverklaring van de resolutie van het Europees Parlement van 24 oktober 1985 inzake de voor het houden van vergaderingen te Brussel noodzakelijke infrastructuur.

9 Daar het beroep is gericht tegen een handeling van een instelling, staat het volgens het bij de Verdragen ingevoerde stelsel van beroepswegen aan de betrokken instelling, de geldigheid van die handeling voor het Hof te verdedigen, alsook te beslissen over de maatregelen tot behoud van haar belangen ter zake. Het zou in strijd met dit systeem zijn om het bestaan te erkennen van een recht tot interventie van personen die uitsluitend optreden als leden van de betrokken instelling.

10 Alle door verzoekers aangevoerde belangen zijn uitsluitend gebaseerd op hun hoedanigheid van leden van het Parlement. Daaruit volgt, dat verzoekers niet het bestaan hebben aangetoond van een voldoende gekwalificeerd belang om een interventie in het geding te kunnen rechtvaardigen.

11 Om deze redenen dient het verzoek om interventie te worden verworpen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

beschikt:

1) Het verzoek tot interventie van de heren T. von der Vring, R. Chanterie, A. Bonaccini, P. N. Price en G. M. de Vries wordt afgewezen.

2) Verzoekers tot interventie worden verwezen in de kosten van de interventieprocedure.

Luxemburg, 3 juli 1986.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart